

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-16C/133/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115212268
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Miškolci
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1115212268.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Miškolcim v spore žalobcu: 1/ A. B. C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, bytom B. X/X, XXX XX B., 2/ RNDr. Zuzana Lauková, dátum narodenia: XX.XX.XXXX, bytom B. X/X, XXX XX B., 3/ WIBAX, spol. s r.o., sídlo: Vrakunská 29, 825 63 Bratislava, IČO: 31 324 967, všetci spoločne zastúpený: Jarabica, s.r.o., advokátska kancelária, sídlo: Kutlíkova 17, 851 02 Bratislava, IČO: 47 454 831, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, sídlo: Račianska 71, 813 11 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 196 000 Eur zastavuje.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.
- III. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 05.05.2019 sa žalobca 1/ domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy spôsobenej pri výkone verejnej moci, ktorých výšku vyčíslil dodatočne pri stanovení termínu pojednávania podľa aktuálneho stavu jednotlivých konaní. Následne na pojednávaní dňa 04.07.2019 súd pripustil zmenu žaloby tak, že (i) žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ a 2/ majetkovú a nemajetkovú ujmu vo výške 290 820,45 Eur a úrok z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 33,19 Eur od 09.04.2001 do zaplatenia, 17,60 % ročne zo sumy 49,79 Eur od 10.05.2001 do zaplatenia, 16,50 % ročne zo sumy 6 605,59 Eur od 05.10.2002 do zaplatenia, 10 % ročne zo sumy 0,797 Eur od 06.05.2004 do zaplatenia, 10 % ročne zo sumy 165,97 Eur od 23.06.2004 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 21 230,82 Eur od 15.11.2008 do zaplatenia, 14 % ročne zo sumy 28 307,21 Eur od 30.04.2005 do zaplatenia, 17,60 % ročne zo sumy 78,30 Eur od 09.04.2001 do zaplatenia, 17,60 % ročne zo sumy 91,60 Eur od 09.04.2001 do zaplatenia, 17,60 % ročne zo sumy 92,50 Eur od 19.10.2013 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 2 630,14 Eur od 08.07.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 20,00 Eur od 06.05.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 33,00 Eur od 06.05.2015 do zaplatenia, a sumu 5 000 Eur za každý začatý mesiac od 01.01.2010 do zaplatenia, a úrok z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 14 326,78 Eur od 18.12.2003 do 14.11.2012, 9,5 % ročne zo sumy 3 862,25 Eur od 14.09.2011 do zaplatenia, 14 % ročne zo sumy 13 553,97 Eur od 14.11.2012 do 10.01.2013, 14 % ročne zo sumy 13 421,16 Eur od 10.01.2013 do zaplatenia, všetko spolu do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, (ii) súd priznáva žalobcom 1/ a 2/ nárok na plnú náhradu trov konania, (iii) žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3/ sumu vo výške 260 332,23 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2 863,79 Eur od 01.04.2017 do zaplatenia, 14 % ročne zo sumy 14 326,78 Eur od 18.12.2003 do zaplatenia, 8,05 % ročne zo sumy 5 288,30 Eur od 29.04.2015 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 43 606,05 Eur od 14.07.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 1 066,87 Eur od 14.07.2011 do zaplatenia, 16,50 %

ročne zo sumy 23 508,22 Eur od 23.08.2002 do zaplata, 16,50 % ročne zo sumy 5 152,13 Eur od 23.08.2002 do zaplata, 14 % ročne zo sumy 20 385,52 Eur od 18.05.2012 do zaplata, 9 % ročne zo sumy 724,08 Eur od 24.01.2012 do zaplata, 14,25 % ročne zo sumy 32 143,73 Eur od 10.01.2008 do zaplata, 14,25 % ročne zo sumy 33 878,05 Eur od 10.01.2008 do zaplata, 8,05 % ročne zo sumy 960 Eur od 01.04.2015 do zaplata, 8,05 % ročne zo sumy 960 Eur od 01.04.2016 do zaplata, 8,05 % ročne zo sumy 960 Eur od 01.04.2017 do zaplata, a sumu 1 000 Eur za každý začatý mesiac od 01.01.2010 do zaplata a sumu 121 000 Eur za každý začatý rok od 01.01.2010 do zaplata a (iv) súd priznáva žalobcovi 3/ nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Žalobca 1/ uviedol, že spolu so žalobkyňou 2/ sa žalobou podanou na Okresný súd Bratislava III dňa 09.05.2001 pod sp.zn. 14C/121/2011 (pôvodne sp.zn. 13C/113/2002) domáhal náhrady škody. Žalobca zaplatil súdne poplatky vo výške 28 086,17 Eur, ktoré štát bezúročne užíva a bývalý právny zástupca si uplatnil u žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške viac ako 33 000 Eur. V konaniach sa vyskytli opakované prietahy, čo konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Žalobca bol nútený do sporu pribrať drahú advokátsku kanceláriu. Súdny svojím konaním nielen zmrazil podnikanie žalobcu po dobu viac ako 15 rokov, ale jemu a jeho rodine odobrali na slovenské pomery obrovskú časť finančných prostriedkov. Nečinnosť súdov a nemožnosť žalobcu dosiahnuť súdnu ochranu využil opätovne žalovaný v spore sp.zn. 14C/121/2011 a cestou Okresného súdu Bratislava II inicioval podvodné vydanie platobného rozkazu sp.zn. 31Ro/2068/2007 na manželku žalobcu za údajne nezaplatené faktúry. Následne žalovaný pokračoval exekúciou v konaní EX 633/2011 na celý majetok žalobcu a jeho manželky. Okresný súd sa námietkami voči exekúcii odmietol zaoberať a odvolanie následne Krajský súd v Bratislave zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť bez toho, aby bolo doručené žalobkyňi 2/. Voči súdnemu exekútorovi JUDr. Kamilovi Líškovi bolo začaté disciplinárne konanie, pričom prvostupňový disciplinárny senát Slovenskej komory súdnych exekútorov podnet ministra spravodlivosti zamietol. Keďže odvolacie senáty Slovenskej komory súdnych exekútorov sú už niekoľko rokov nefunkčné, nie je možné konanie ukončiť. Konanie je vedené pod sp.zn. DR 36/2012, ale žalobcovia 1/ a 2/ nie sú účastníkmi konania napriek tomu, že sa rozhoduje o poškodení ich práv a majetku. Žalobcovia 1/ a 2/ si škodu spôsobenú BVS a.s. presahujúcu 40 000 Eur uplatnili v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, sp.zn. 51C/160/2014, kde požiadali o oslobodenie od súdnych poplatkov, čomu súd nevyhovel rovnako ako nevyhovel návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Rodina žalobcu je od 10/2014 bez akéhokoľvek príjmu, žalobkyňa 2/ je od roku 2010 v evidencii úradu práce bez akejkoľvek podpory a od začiatku exekúcie EX 633/2011 v pravidelnej opatere psychológa. Dcéra končí bakalárske štúdium a pokračovanie je nad finančné možnosti žalobcov. Syn po ukončení bakalárskeho štúdia bol nútený z finančných dôvodov prerušiť štúdium a zamestnať sa. Úrad práce opakovane odmietol vziať žalobcu 1/ do evidencie, lebo je stále konateľom žalobcu 3/, ktorý je ale po začiatku exekúcie EX 1346/2010 od roku 2010 nefunkčný, nemá žiadne prostriedky, nevyvíja žiadnu činnosť a ukončenie jeho činnosti by znamenalo definitívnu stratu finančných prostriedkov zarobených v predchádzajúcom období, ktoré si žalobca 3/ uplatnil na súdoch a ktoré ani po rokoch nie sú právoplatne ukončené. Okresný súd Bratislava II o návrhu na zastavenie exekúcie EX 1346/2010 právoplatne nerozhodol. Žalobcovi v poslednom zamestnaní bola zamestnávateľom neoprávnene krátená, resp. nevyplatená mzda a dostal výpoveď v rozpore so zákonom, voči čomu podal žalobu o neplatnosť výpovede na Okresnom súde Bratislava III. Sociálna poisťovňa a zdravotná poisťovňa Dôvera zaradili žalobcu medzi neplatičov a zdravotná poisťovňa mu obmedzila zdravotnú starostlivosť a hrozí mu exekúciou. Žalobca neplatí príspevky, lebo v prvom rade zabezpečuje základné životné potreby svojej rodiny, platí réžiu a dane z dvoch rodinných domov, z ktorých jeden prenajímal. Štát zmenou zákona o dani z príjmov zvýšil žalobcovi jeho daňové zaťaženie príjmu z prenájmu o minimálne 67 %. Žalobca 1/ cestou svojej firmy, žalobcu 3/, sa domáhal na Okresnom súde Bratislava I zaplata sumy 14 559,14 Eur za stavebné práce vydaním platobného rozkazu sp.zn. ROB/2067/2004 zo dňa 14.10.2004. Odporcovia sa voči nemu odvolali a následné konanie nieslo opakované znaky prietahov v konaní, čo konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Nárok žalobcu bol priznaný právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 2Cob/451/2010-306 zo dňa 13.09.2011, ktorého vymoženie neúčinne vykonával súdny exekútor JUDr. Pavol Halás v exekúcii vedenej pod sp.zn. EX 12333/11. Súdny povinným svojou nečinnosťou poskytli dostatočný časový priestor, aby stihli rozpredať svoj majetok. Povinný je po smrti a žalobca je nútený podať návrh na zastavenie exekúcie, aby sa ďalej nezvyšovali jej náklady, ktoré súdny exekútor vyčíslil na 5 288,30 Eur. Štát požaduje od firmy žalobcu 1/ zaplata daňovej licencie vo výške 960 Eur napriek tomu, že firma je pre porušenie jej základných práv nefunkčná. Všetky náklady na činnosť žalobcu 3/ platil žalobca 1/ z vlastných prostriedkov. Vyššie popísané porušenia základných práv žalobcu 1/ spôsobili hmotnú núdzu žalobcu 1/, jeho rodiny a firmy a preto si nemôže

dovoliť čakať na výsledok zdĺhavého a neistého administratívneho postupu úradníkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Žalobca 1/ následne v doplnení žaloby doručeného súdu dňa 15.02.2016 uviedol, že si uplatňuje majetkovú a nemajetkovú ujmu v celkovej výške 2 315 756,80 Eur. Pri výpočte majetkovej ujmy žalobca 1/ vychádzal zo skutočného sledu udalostí, ktoré žalobcu 1/ a jeho najbližších rodinných príslušníkov, ako aj žalobcu 3/, postihli v dôsledku opakovaného zlého úradného postupu žalovaného, resp. jeho zástupcov. Výpočet výšky majetkovej ujmy sa opiera o skutočnosti, ktoré uviedol vo svojich žiadostiach podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. adresovaných žalovanému. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca 1/ z výšky priznanej nemajetkovej ujmy v už právoplatných súdnych rozhodnutiach a aplikácii článku 12 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalovaný uviedol, že nárok žalobcu z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní sp.zn. 14C/121/2011 je premlčaný. K celkovej dĺžke konania podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky prispela i skutková a právna zložitosť veci a sčasti i správanie žalobcu (neplnenie alebo oneskorené plnenie poplatkových povinností), pričom konštatovanie porušenia práva sa vzťahuje len na obdobie približne v rozsahu dvoch rokov a desiatich mesiacov. Majetková škoda v sume 128 576,90 Eur uplatnená za konanie sp.zn. 14C/121/2011 predstavujúca súdne poplatky, trovy právneho zastúpenia, daňové poplatky a sankcie, úroky z pôžičiek a poštovné, je nedôvodná, nakoľko nevznikla v príčinnej súvislosti s namietaným súdnym konaním. Žalobcovia uplatňujú nárok na náhradu všetkých súdnych poplatkov, ktoré museli uhradiť súdu. Jedná sa teda o náklady, ktoré by vznikli bez ohľadu na nesprávny úradný postup súdov v namietanom konaní. Úhradu trov právneho zastúpenia žalobcovia nepreukázali, pričom tento nárok je rovnako nedôvodný, nakoľko sa o nároku bude rozhodovať až v konečnom rozhodnutí vo veci samej a preto sa ani nemôže jednať o spôsobenú škodu. Ostatné nároky na náhradu úrokov z omeškania z pôžičky, poštovného a nákladov spojených s nedodržaním daňových povinností sú taktiež nedôvodné, nakoľko medzi nimi a nesprávnym úradným postupom súdov neexistuje príčinná súvislosť. Nemajetková ujma v sume 300 000 Eur je vyčíslená zhmätčne, nakoľko žalobu podal len žalobca 1/ a ten zároveň požadoval nemajetkovú ujmu aj za svoju manželku, žalobkyňu 2/. Samotný nárok na nemajetkovú ujmu je nedôvodný, nakoľko žalobcovi boli poskytnuté dostatočné satisfakčné prostriedky predstavujúce spravodlivé zadostučinenie rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v priebehu roka 2013 priznal žalobcovi sumu 1 500 Eur. Tým bola ochrana práv žalobcu zavŕšená priamo rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. Žalobcovia navyše nepreukázali, že by im nemajetková ujma v požadovanom rozsahu vznikla. Obmedzili sa len na všeobecné tvrdenia, ktoré nie sú spôsobilé preukázať ich nárok, pričom samotná výška nemajetkovej ujmy sa javí ako absurdne premrštená a navyše je v rozpore s ustanovením § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava II pod sp.sn. 31Ro/2068/2007 a súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku v exekúcii vedenej pod sp.zn. EX 633/2011 žalovaný uviedol, že žalobca 1/ si nárok predbežne neprerokoval so žalovaným a žalobca 1/ nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko škoda mala byť spôsobená žalobkyňou 2/. Žalobca nepreukázal akýkoľvek nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava II v konaní sp.zn. 31Ro/2068/2007. Predmetné konanie je právoplatne skončené ku dňu 30.01.2008 a prípadné akékoľvek nároky žalobcu by boli premlčané. Zároveň žalobkyňa 2/ sa mohla voči platobnému rozkazu sama brániť podaním odporu a pokiaľ tak nespravila, sama porušila svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť predchádzať vzniku škôd. K nesprávnemu úradnému postupom súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku nedošlo, čo vyplýva aj z výsledku disciplinárneho konania disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov vedeného pod sp.zn. D./XXXX, ktorý rozhodol tak, že exekútor sa v súvislosti s exekúciou sp.zn. EX 633/2011 disciplinárneho previnenia nedopustil. Zároveň takýto nárok by bol premlčaný, čo žalovaný aj namietol námietkou premlčania. Žalobca musel mať vedomosť o zmarenom prenajatí nehnuteľnosti a teda aj o vzniku škody najneskôr na konci roku 2011 a teda si nárok uplatnil oneskorene. Nároky uplatnené žalobcom sú navyše nedôvodné (napr. položky debetný úrok, bankový poplatok, poplatok za vyhotovenie kópie a iné), pričom škoda je do značnej miery len hypotetická a vychádza len z tvrdení žalobcu. Nemajetkovú ujmu žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a preto je samotný nárok nedôvodný. Nárok žalobcu uplatnený z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp.zn. 27Cb/58/2005 je nedôvodný. Žalovaný namietol premlčanie nároku, nakoľko sa žalobca o škodu musel dozvedieť po doručení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým boli konštatované prietahy v konaní. Väčšina položiek uvedených v žalobe, resp. v žiadosti o predbežné prerokovanie nemožno považovať za škodu, resp. za škodu ktorá by mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom. Ako zjavne nedôvodné sú nároky za stratu na zisku

žalobcu 3/, náhrada mzdy žalobcov 1/ a 2/, úhrada exekučného titulu a trov exekúcie EX 1346/10, úhrada trov exekúcie EX 537/12, úhrada exekučného titulu a trov exekúcie EX 736/2012, úroky z pôžičky a úhrada daňovej licencie. Pri uvedených položkách neexistuje príčinná súvislosť s nesprávnym úradným postupom. Ani samotné prietahy v konaní sp.zn. 27Cb/58/2005 nepreukazujú záver, že súdy svojimi prietahmi poskytli povinným priestor na rozpredanie svojho majetku a nebyť nesprávneho úradného postupu nároky žalobcu 3/ by boli uspokojené. Nemajetková ujma bola nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky uspokojená, keďže žalobcovi bolo priznané finančné zadostučinenie v sume 4 000 Eur, pričom Okresný súd Bratislava I odstránil stav právnej neistoty tým, že konanie je od roku 2011 právoplatne skončené.

5. Žalobca v replike uviedol, že námietka premlčania voči nároku v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 14C/121/2011 je účelová. Závadové konanie 14C/121/2011 nebolo právoplatne ukončené. Rozsudok č.k. 14C/121/2011-1139 zo dňa 07.07.2015 vyniesla nezákonná sudkyňa vymenená v konaní bez vedomia žalobcu iba na vynesenie rozsudku a uložila žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 16 596,50 Eur. Výška nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky priznaného finančného zadostučinenia nenahrádza žalobcom 1/ a 2/ náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy spôsobenej zlým úradným postupom. Vyčíslená suma priamych nákladov nepredstavuje pôvodnú sumu 128 576,90 Eur vyčíslenú do 31.03.2016, ale sumu 136 935 Eur vyčíslenú priebežne k 30.06.2017. Nárok voči súdnemu exekútorovi JUDr. Kamilovi Liškovi upresnil ku dňu 30.06.2017 tak, že majetková škoda predstavuje sumu 70 793,84 Eur a nemajetková ujma sumu 100 000 Eur. Námietka premlčania v je tomto prípade zavádzajúca a je zneužitím stavu procesnej núdze žalobcu, ktorú spôsobil žalovaný. V časti nároku vyplývajúceho z konania sp.zn. 27Cb/58/2005 namietol formálnosť a účelovosť námietky premlčania. Žalobca sa o zmaření možnosti úspešného vymoženía pohľadávky dozvedel až z listu súdneho exekútora JUDr. Pavla Halása zo dňa 28.04.2015. Žalobca návrh na zastavenie exekúcie zatiaľ nepodal, lebo po jeho podaní je nutné exekútorom vyčíslené trovy neúspešnej exekúcie zaplatiť a zodpovednosť za tento neúspech jednoznačne nesie žalovaný svojim zlým úradným postupom. Požadovaná suma 100 000 Eur/rok, ako strata na podnikaní, nie je samoučelná, ale vychádza z reálnych čísiel obratu, ktoré dosiahol žalobca 3/ v období od 2005 do 2009. Suma 5 000 Eur/mesiac je strata na zárobku, keď po nútenom prerušení podnikania sa výrazne znížil ich príjem a prišli o benefity, ktoré im podnikanie prinášalo. Aktualizovaná výška majetkovej škody ku dňu 30.06.2017 predstavuje sumu 1 303 825,90 Eur a nemajetková ujma je 500 000 Eur. Celková aktualizovaná suma náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy predstavuje 2 411 554,74 Eur.

6. Súd právne posúdil vec podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky; § 1 písm. a), § 2, § 3, § 4, § 6, § 9, § 15, § 17, § 18 a § 25 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“); § 415, § 420, § 441, § 442, § 450, § 544, § 545 a § 545a Občianskeho zákonníka; § 300, § 301, § 373, § 374 a § 384 Obchodného zákonníka; a článku 15 ods. 2, § 151 ods. 1, § 191 ods. 1, § 252, § 255 ods. 1, § 256, § 257 a § 262 ods. 1 CSP.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu, a to žaloba č.l.1-3, žiadosť č.l.4-5, doplnenie žiadosti č.l.6, oznámenie č.l.7, upovedomenie č.l.8-9, prešetrenie č.l.10, žiadosť č.l.11-12, doplnenie žiadosti č.l.13-15, oznámenie č.l.16, potvrdenie č.l.17, rozhodnutie č.l.18-19, sťažnosť odpoveď č.l.20, opakovaná sťažnosť č.l.20, výkaz nedoplatkov č.l.21, oznámenie č.l.22, vyčíslenie nákladov č.l.23, platobný výmer č.l.37-40, doplnenie žaloby č.l.51-53, žiadosť č.l.54-56, oznámenie č.l.57, vyčíslenie č.l.58-62, faktúra č.l.65, vyjadrenie žalovaného č.l.81-86, sťažnosť na prietahy č.l.87, platobný rozkaz č.l.88, rozhodnutie č.l.89-91, emailová komunikácia č.l.92-93, vyjadrenie č.l.116-119, vyčíslenie č.l.120-121, doplňujúce vyjadrenie žalovaného č.l.131-133, návrh žalobcu č.l.171-175, vyčíslenie č.l.176-177, návrh žalobcu č.l.196-202, upovedomenie č.l.202-203, uznesenie č.l.204-205, vyjadrenie žalobcu č.l.207-260, vyjadrenie žalovaného č.l.262-266, vyjadrenie žalobcov č.l.436-439, pričom ustálil nasledovný skutkový stav veci.

8. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 16.04.2013, č.k. III. ÚS 21/2013-43, (i) rozhodol o porušení základného práva žalobcov 1/ a 2/ na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/121/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 13C/113/2002), (ii) prikázal Okresnému súdu Bratislava

III, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/121/2011 konal bez zbytočných prietáhov a (iii) priznal žalobcovi 1/ a 2/ finančné zadosťučinenie každému v sume 1 500 Eur a trovy konania v sume 284,86 Eur. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 30.06.2010, č.k. I. ÚS 146/2010-32, (i) rozhodol o porušení základného práva žalobcu 3/ na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cb/58/2005, (ii) prikázal Okresnému súdu Bratislava I, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cb/58/2005 konal bez zbytočných prietáhov a (iii) priznal žalobcovi 3/ finančné zadosťučinenie v sume 4 000 Eur a trovy konania v sume 303,31 Eur. Súdne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 27Cb/58/2005 bolo v roku 2011 právoplatne skončené.

9. Súd konanie v časti o zaplataenie nemajetkovej ujmy v sume 196 000 Eur zastavil, nakoľko žalobcovia 1/ a 2/ podaním zo dňa 13.02.2019 (č.l.200) zobrali žalobu v časti nemajetkovej ujmy v sume 196 000 Eur späť a žalovaný v písomnom podaní zo dňa 13.05.2019 s týmto čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil (č.l.265).

10. Na zodpovednosť štátu za škodu sa vyžaduje naplnenie troch predpokladov, a to existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi nimi. Všetky tieto tri predpoklady musia byť naplnené spoločne a existencia len niektorých z nich neumožňuje priznať nárok na náhradu škody. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázanú len existenciu nesprávneho úradného postupu, pričom naplnenie ostatných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu preukázané nemal.

11. Nesprávny úradný postup mal súd za preukázaný nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.04.2013, č.k. III. ÚS 21/2013-43, ktorým rozhodol o porušení základného práva žalobcov 1/ a 2/ na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní Okresného súdu Bratislava III vedenom pod sp. zn. 14C/121/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 13C/113/2002), a tiež aj nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2010, č.k. I. ÚS 146/2010-32, ktorým rozhodol o porušení základného práva žalobcu 3/ na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní Okresného súdu Bratislava I vedenom pod sp. zn. 27Cb/58/2005. Vzhľadom na predmetné nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky došlo k naplneniu prvého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

12. Žalobcovia si v konaní uplatnili nárok na náhradu škody pozostávajúci z viacerých nimi vynaložených nákladov (súdny poplatok, odmena právneho zástupcu, náklady na kopírovanie, úrok v daňovom konaní, poštovné, réžia, poplatok v banke, ZSE, SPP, BVS, strata spoločnosti, daňová licencia, mzda, ako aj množstvo iných žalobcami neidentifikovaných súm). Pre všetky tieto sumy predstavujúce žalobcami tvrdené čiastkové nároky na náhradu škody je spoločné, že žalobcovia tieto čiastkové nároky žiadnym spôsobom nepreukázali a nedoložili k nim žiadne dôkazy preukazujúce nielen ich existenciu, ale ani ich výšku. Žalobcovia sa len obmedzili na akýsi súpis jednotlivých nákladov, ktoré im mali v súvislosti s konaniami pred Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 14C/121/2011 a Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 27Cb/58/2005 vzniknúť, avšak bez jasného a jednoznačného preukázania ich samotej existencie, nieto ešte aj ich dôvodnosti vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu súdov. Na to, aby súd mohol posúdiť nárok na náhradu škody ako dôvodný, musí mať jednoznačne za preukázané, že škoda žalobcom skutočne vznikla a v akej výške. Takéto preukázanie však nie je dostatočné predložením zoznamu nákladov vypracovaného žalobcami bez ďalšieho preukázania existencie jednotlivých nárokov a ich výšky. Žalobcovia pokiaľ chceli mať vo veci úspech, mali predložiť súdu dôkazy, z ktorých by predmetné nároky jednoznačne vyplývali. Súd nie je oprávnený nad rámec návrhov predložených spornými stranami zabezpečovať vykonanie dokazovania dôkazmi, ktoré neboli stranami priamo navrhnuté alebo aspoň označené. Pokiaľ teda žalobcovia sami nenavrhli súdu konkrétne dôkazy, ktorých vykonanie navrhujú, neuniesli dôkazné bremeno a nepreukázali súdu skutočný rozsah nimi tvrdenej škody.

13. Vzhľadom k neuneseniu dôkazného bremena súd následne neposudzoval jednotlivo každú jednu žalobcami uplatnenú položku tvoriacu nárok na náhradu škody. Nad rámec potrebného však súd uvádza, že na to, aby súdny poplatok a odmena právneho zástupcu mohli byť posudzované ako škoda, museli by tieto náklady súvisieť priamo s nesprávnym úradným postupom súdu, teda s namietanými prietáhmi potvrdenými nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky. Súdny poplatok je zákonom uložený

poplatok, ktorý musí hradiť žalobca na to, aby súd vôbec vo veci začal konať. Jeho výška, ani splatnosť, nie sú závislé od postupu súdu alebo od nesprávneho úradného postupu. Ide o zákonom uložený poplatok, ktorý žalobca musí zaplatiť a preto automaticky medzi súdnym poplatkom a nesprávnym úradným postupom súdu neexistuje priama súvislosť. Táto by mohla existovať napríklad vtedy, ak by v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu bolo potrebné zaplatiť súdny poplatok, ktorý by za normálnych okolností bez nesprávneho úradného postupu nebolo potrebné hradiť. Takýto prípad však nenastal a preto nemožno hovoriť o škode v podobe zaplateného súdneho poplatku. Zároveň určenie, či zaplatený súdny poplatok bude predstavovať skutočnú škodu žalobcov bude závisieť od procesného úspechu žalobcov v konaní vo veci samej. Obdobné závery platia aj vo vzťahu k odmene za právne služby advokáta, ktorú nie je možné automaticky považovať za škodu len preto, ak bola táto odmena aj vyplatená (čo však v konaní ani nebolo preukázané). Odmenu za právne služby by bolo možné považovať za škodu len vtedy, ak by išlo o náklady osobitne vynaložené v súvislosti s nesprávnym úradným postupom (§ 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Takéto skutočnosti žalobcovia ani netvrdili, pričom súdu ani nepreukázali, že by odmenu právneho zástupcovi vôbec vyplátili. Rovnako tak nepreukázali, čo konkrétne tvorí nimi požadovanú sumu odmeny za právne služby, aké úkony právnej pomoci boli vykonané, v akej výške bola odmena účtovaná a v akom rozsahu boli právne služby poskytnuté. Pre priznanie odmeny právneho zástupcu ako škody žalobcov je nevyhnutné vychádzať z tarifnej odmeny advokáta určenej príslušnou vyhláškou a teda nárok žalobcov má svoje zákonné limity, ktoré súd vzhľadom na nepredloženie dôkazov ohľadne nimi uplatnenej odmeny ani nemohol preskúmať. Pokiaľ žalobcom aj vznikla povinnosť zaplatiť odmenu právneho zástupcovi pred skončením zastupovania vo veci, je to vecou vzájomnej dohody medzi žalobcami a ich vtedajším právnym zástupcom, pričom na žalovaného nie je možné prenášať dôsledky takejto dohody, osobitne nad rámec tarifnej odmeny určenej vyhláškou. Nakoľko však žalobcovia nepredložili súdu rozpis úkonov právnej pomoci, ktoré im mali byť poskytnuté, súd takýto nárok považuje za nepreukázaný a nedôvodný. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, že súdny poplatok alebo odmena právneho zástupcu, ktoré si od žalovaného uplatňujú, by vznikli v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Nielen že nepredložili žiaden dôkaz, z ktorého by takýto súvis vyplýval, ale uvedené ani nevyplýva z obsahu súdneho spisu. Vzhľadom k tomu súd dospel k záveru, že žalobcami uplatnená náhrada škody spočívajúca v zaplatenom súdnom poplatku a odmene za právne služby je nedôvodná.

14. Pokiaľ ide o ďalšie položky, ktorými žalobcovia zdôvodňujú výšku škody, tieto okrem toho, že neboli riadne preukázané, súd zároveň považuje aj za nedôvodné. Žalobcovia ani len neuviedli skutkové tvrdenia, pre ktoré predmetné sumy požadujú, z akých dôvodov a prečo vôbec vznikli, aký súvis majú s uplatneným nárokom a z akých právnych vzťahov pochádzajú. K uvedeným tvrdeniam následne žalobcovia nepredložili žiadne dôkazy preukazujúce existenciu a dôvodnosť uplatneného nároku, a preto súd nemohol predmetné položky uznať ako škodu spôsobenú žalobcom, nakoľko ani v tomto rozsahu žalobcovia neunesli dôkazné bremeno.

15. Žalobcovia nepreukázali naplnenie druhej podmienky nevyhnutnej pre vyvodenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to preukázanie skutočnej škody, ktorá im mala byť spôsobená. Pokiaľ by aj niektoré z týchto čiastkových nárokov sa mohli považovať za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., tak žalobcovia nepreukázali žiaden súvis medzi takto vynaloženými nákladmi a nesprávnym úradným postupom súdov. Napriek tomu, že Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval prieťahy v konaní Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2011 a Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 27Cb/58/2005, tieto prieťahy nezavinili vznik dodatočných nákladov na strane žalobcov a nevedli k tomu, že by žalobcovia museli vynaložiť akékoľvek iné finančné prostriedky na predmetné konania než tie, ktoré by boli vynaložené aj bez nesprávneho úradného postupu. Žalobcovia vôbec nepreukázali, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdov mali dodatočné výdavky spojené so súdnymi konaniami, ktoré by za normálnych okolností pri neexistencii prieťahov inak nemali. Nie sú teda naplnené predpoklady stanovené v § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., v dôsledku čoho na strane žalobcov nedošlo ani len k vzniku samotnej škody.

16. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali žalobou uplatnenú nemajetkovú ujmu, ktorá im mala byť prieťahmi v konaní okresných súdov spôsobená a neuviedli ani žiadne tvrdenia, ktoré mali odôvodňovať nimi uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy. Uviedli len všeobecné tvrdenia o údajnej ujme na ich živote, ktorú mali v dôsledku prieťahov utrpieť. Túto ujmu však žiadny spôsobom nepreukázali a zotrvali len na nepodložených tvrdeniach, pričom súdu nepredložili akýkoľvek dôkaz, ktorý by ich tvrdenia podporil. Navyiac si žalobcovia 1/ a 2/ v konaní uplatnili nemajetkovú ujmu vo výške 52 000 Eur aj za svoje dve

deti, čo je vylúčené, nakoľko tie neboli stranami sporu a nie je možné priznať nárok na nemajetkovú ujmu žalovanú inou osobou než tou, ktorej skutočne vznikla. Žalobcom boli postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky priznané finančné zadosťučinenia v súvislosti so spôsobenými prietahmi v konaní. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 16.04.2013, č.k. III. ÚS 21/2013-43 priznal žalobcovi 1/ a 2/ finančné zadosťučinenie každému v sume 1 500 Eur za prietahy v konaní, a to za celé obdobie trvania súdneho konania pôvodne začatého v roku 2001. Následne Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 16.05.2024, č.k. III. ÚS 209/2023-39 priznal žalobcom 1/ a 2/ ďalšie finančné zadosťučinenie v sume 4 000 Eur v dôsledku ďalších prietahov v konaní vedenom pod sp.zn. 14C/121/2011. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 30.06.2010, č.k. I. ÚS 146/2010-32 priznal žalobcovi 3/ finančné zadosťučinenie v sume 4 000 Eur. Zároveň súd považoval za nesporné, že súdne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 27Cb/58/2005 bolo v roku 2011 právoplatne skončené. Rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky bola žalobcom poskytnutá primeraná nemajetková ujma v peniazoch kompenzujúca nedostatky v nesprávnom úradnom postupe súdov spočívajúcich v prietahoch v konaní. Žalobcovia v konaní nepreukázali, že takto poskytnuté finančné zadosťučinenie nie je primerané a existujú ďalšie dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy nad rámec poskytnutého plnenia, ktoré by Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich nálezoch nezohľadnil. Navyše súdne konanie sp.zn. 27Cb/58/2005 bolo v roku 2011 právoplatne skončené a preto akékoľvek nároky viažuce sa k tomuto konaniu presahujúce rok 2011 sú bezpredmetné. Vzhľadom na nepreukázanie nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcom nad rozsah finančného zadosťučinenia priznaného Ústavným súdom Slovenskej republiky sú návrhy žalobcov nevyhoveli.

17. Treťou podmienkou, ktorá musí byť naplnená pre priznanie nároku na náhradu škody, je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Uvedená podmienka podľa súdu nemohla byť naplnená, keďže neexistuje ani samotná škoda, ktorú by bolo v zmysle vyššie uvedeného možné si voči štátu uplatňovať v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Zároveň v konaní nebola ani preukázaná bezprostredná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdov a nákladmi vynaloženými žalobcami v jednotlivých súdnych konaniach, čo samo o sebe je dôvodom pre zamietnutie žaloby.

18. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcov 1/ až 3/ nie je dôvodný čo do základu, ani čo do výšky, a preto žalobu žalobcov vo zvyšnej časti zamietol.

19. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

20. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Vzhľadom na uvedené sa súd nezaoberal všetkými uvedenými tvrdeniami, keďže pre rozhodnutie súdu o žalobe boli právne irelevantné. Z hľadiska časovej hospodárnosti, súd v rámci písomného vyhotovenia rozsudku neuviedol ďalšie písomné a ústne vyjadrenia strán, ktoré tvoria obsah súdneho spisu, nakoľko ich uvedenie a právne vyhodnotenie by bolo nadbytočné, neefektívne a v rámci odôvodnenia tohto rozsudku aj nepodstatné. Úlohou súdu je uviesť v odôvodnení rozsudku len tie tvrdenia a dôkazné prostriedky, ktoré boli pre posúdenie sporu najpodstatnejšie a z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní o opodstatnenosti žaloby a to tak, aby odôvodnenie súdu bolo presvedčivé a preskúmateľné.

21. Súd pre rozhodnutie vo veci samej považoval za postačujúce tie skutočnosti, ku ktorým sa vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, ktorý je obsiahnutý vo výroku tohto rozsudku. Ostatné skutočnosti tvrdené spornými stranami, ku ktorým sa súd v odôvodnení rozsudku nevyjadroval, súd nepovažoval za potrebné pre účely posúdenia a rozhodnutia

vo veci samej, a preto sa v odôvodnení rozsudku týmito skutočnosťami v zmysle uvedenej konštantnej judikatúry nevyjadruje.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Keďže súd návrh žalobcov zamietol, žalovaný mal v konaní úspech a preto sú žalobcovia povinní nahradiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu. Súd však vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si výslovne trovy konania neuplatnil rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).